

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Elveszti a halált örökre, és letörli a könnyhullatást minden orcáról... mert az Úr szólott.”

Húsvét ünnepére készülődünk. Mit is ünneplünk ezen a szép tavaszi napon? Teológus koromban húsvétkor egy falusi gyülekezetben prédikáltam, mint legátus. Egyszer csak megjelent a paróchián egy kis legényke. Kérdeztem tőle, miért nagy ünnep a húsvét? Így felelt: „mert ekkor locsolunk.” Sajnos sok ember számára nem jelent sokkal többet. Hiszen őseink is húsvétnek nevezték el a feltámadás ünnepét, mintha ez lenne a lényege, hogy a bőjt után végre húst vehetünk magunkhoz.

A hívő keresztyén emberek a gyülekezet közösségében azt ünneplik, hogy ezen a napon támadt fel a mi Urunk Jézus Krisztus a halottak közül. Legyőzte az emberiség ősellenségét, a halált. Így az nem pont, a földi életünk vége, hanem kettőspont, ami után az örök élet következik az övéi számára.

Sok temető kapuja felett ez volt felírva: Feltámadunk! Ez boldog reménységet akart sugallni az ott belépő gyászolók számára. Sok sírkövön lehet olvasni ezt az öt betűt: A B F R A. Sokáig nem tudtam, mit jelent ez a furcsa felirat. Aztán megtudtam: A Boldog Feltámadás Reménye Alatt... itt nyugszik...

Valóban a feltámadás hite és reménysége nélkül értelmetlen lenne az életünk, hiszen a halálban mindent elveszítünk, amiért éltünk. Egy történet szerint egy svájci gazdag gyáros végrendeletében úgy rendelkezett, hogy koporsóján mindkét oldalon legyen egy-egy nyílás, és ott dugják ki a kezét. Így mindenki meggyőződhet arról, hogy semmit sem visz magával, amivel másokat megkárosított volna. Hétköznapi életünkben nagy tanulság lehet ez ma is, amikor annyi ember a pénz bűvöletében él.

A gyász sok embert vezetett el a feltámadott és élő Jézus Krisztushoz. Temetés után sok özvegyen maradt aszszony- és férfitestvérünk talált vigasztalást a templomban, az Igében, és a testvéri közösség áldásában. Nekünk, református keresztyéneknek ezért nem a Halottak napja a temetőjárás alkalmá, hanem a Húsvét, a Feltámadás ünnepe. Hiszünk abban, hogy a mieink, akik Krisztusban hunytak el, ott élnek Őnála.

Így kívánunk a gyülekezet lelkipásztorai, presbitériuma minden kedves Testvérünknek áldott, békeséges húsvéti ünnepeket!

Faragó Tibor ny. lelkipásztor

Kárpátalja az otthonunk, Magyarország a hazánk

Isten kegyelméből a parlament májusban elfogadta a kettős állampolgárságról szóló törvényt, ami lehetővé teszi azt, hogy az anyaországon kívül élő magyarok ennek értelmében megkaphas-

sák a magyar állam-polgárságukat, amennyiben megfelelnek minden, a törvényben lefektetett kritériumnak.

A trianoni határok terhe után, ez a törvény lehetőséget nyújt morálisan egybekelni az anyaországgal, és hivatalosan is magyarrá válni. Trianont minden határon túlra szakadt magyar család megszenvedte nem csak lelkileg, de fizikailag is. Most megtörtént a jelképes jóvátétel. Minden Kárpátalján élő magyar nemzeti öntudattal rendelkező ember szívébe bele van vésve, hogy a magyar nemzethez tartozunk, az elmúlt ezer évben ez így volt. A Kárpátalján élő magyaroknak ez egy olyan nagy lehetőség, amely kizárólag pozitív változást hozhat minden magyar életében. Remélhetőleg nagyobb lesz az összetartás a magyarok között, és nem tekintenek majd egy határon túli magyarra úgy az anyaországban, mint egy külföldre vagy egy idegenre. (Megvallom őszintén én ezt sokszor tapasztaltam az anyaországban, de remélem ez már a múlté.)

Én 1983. február 4-én születtem Szőlősgyula községben egy teljesen magyar nemzetiségű családban. Szüleimmel és testvéremmel kiskorom óta magyar nyelven beszélünk. Magyar tannyelvű óvodában és általános, illetve középiskolában tanultam magyar nyelven. Egy csak magyarok által lakott községben nőttem fel, ahol a magyar értékrend és kultúra közvetítése a mai napig él. Olyannyira magyar nemzetiségű légkörben és öntudatban nőttem fel, hogy csak a magyar ünnepeket, megemlékezéseket és szokásokat tartottuk meg. Jelenleg is kettős céllal végzem a lelkészi szolgálatomat. Először is az evangélium hirdetése vezérel, az, hogy „Isten úgy szeretted a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3,16). Másodsor itt a határon túl a magyarság megmaradásáért küzdök. Hirdetem és biztatom az embereket, hogy ne adják fel nemzeti hovatartozásukat és öntudatukat, mert hazát lehet cserélni, de nemzetet nem.

Amikor meghallottam, hogy a magyar kormány gesztusként és az összetartozást jelképezve megszavazta a kettős állampolgárságot, könnybe lábadt a szemem. Eszembe jutott a nagymamám, aki 1919-ben született magyar állampolgárként, és egy év múlva megfosztották állampolgárságától. Egy tollvo-

nás és a határ másik oldalára került. De egész életében, ami részben emiatt is nagyon nehéz és küzdelmes volt, magyar állampolgárnak vallotta magát. Egyszer azt mondta nekem, hogy Kárpátalja az otthonunk, de Magyarország a hazánk.

Valóban így van! Az itteni magyaroknak Kárpátalja az otthonuk, de Magyarország a hazája. Ezért örülünk ennek a lehetőségnek, mert így még jobban érezhetjük az összetartozást. Reményt és bátorítást adhat a mindennapok harcaiban. Határon túl nem könnyű magyarként élni, de mi hisszük, és valljuk, amit a Kárpátaljai Református Egyház hitvalló dicséretében is éneklünk: „Mindig velem Uram, mindig velem. Még ha nem is láthat gyarló szemem”. (MRE: 461)

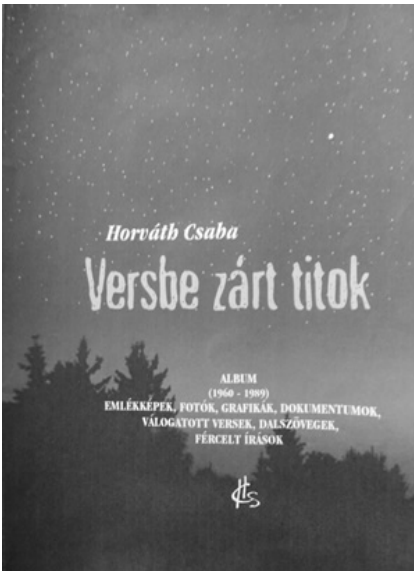
Sápi Zsolt
badalói református lelkész

Erdély szívéből

küldöm e sorokat az igen szeretett, Krisztusban testvérként megismert dunaharaszti gyülekezetnek.

Ez az év kedvezően indult, ami az igére figyelő gyülekezetet illeti. Imaheti alkalmainkon, a vendég lelkipásztorok hozták az üzenetet, amelyre esténként mintegy kétszázan voltak kíváncsiak. Kórusunk, ifi zenekarunk, szavalatok, énektanulás tette gazdagabbá estéinket. Van egy lelkes vallásórás csoportunk, akikkel szombatonként az ó és újszövetségi történeteket ismertetjük, aranymondás-tanulással, apró kedvcsináló versenyekkel. A legaktívabb, sok gyülekezetbe meghívott szolgáltevő csoportunk a ifi zenekar, a Reménység. Szinte hetente kapnak meghívásokat gyülekezeti, főleg ifi alkalmakra. Harmadik cd-jüket is kiadták már. Ezekből viszünk a nyári találkozásunk alkalmára. Nagyon sok örömet jelent számunkra a házasok bibliaköre. Erre házaspárok jönnek, októbertől júniusig hetente egy alkalommal. Együtt ünnepeljük a születésnapokat, vidám köszöntésekkel Isten igéjéből. Idősebb asszonyainkkal külön bibliaóránk van, hetente egyszer. Velük is együtt beszéljük meg az ige aktualitását. Ifjúsági bibliaórán a legégetőbb ifi kérdésekre keresünk igei eligazítást. Presbiteri felkészítőket is tartunk a téli hónapokban, amelyeken arra keresünk együtt választ az igéből: hogyan tudnánk buzgóbb odaszánással, a hétköznapiakban is szolgálni Krisztust. Mi lelkesedéssel készülünk a nyári közös táborozásra. Szívesen vennénk egy hasonló rövid beszámolót az Önök gyülekezeti életéről. Imádságainkban jelen vannak kedves dunaharaszti testvéreink, akiknek egy lélekben megújuló, hitben mélyebbre evező évet kívánunk. Sok szeretettel, az udvarfalvi gyülekezet nevében

Szabó Árpád
udvarfalvi református lelkész

Tisztelt olvasó!

Lapunk előző számában egy-
mondatos hírként már közzé tet-
tük, hogy Horváth Csaba: *Versbe
zárt titok* című bemutatkozó köny-
ve hamarosan megjelenik. Öröm-
mel tudatjuk, hogy a visszaem-
lékezéseket, verseket, dalszöve-
geket, egyéb írásokat, valamint fo-
tót, grafikákat rejtő kötet
elkészült és már megvásárolható
iratterjesztésünkben.

Ajánlás

Nagy izgalommal tölt el, hogy refor-
mátus testvéreim figyelmébe ajánl-

hatom édesapám könyvét. Nem csak azért, mert láttam, mennyit dol-
gozott rajta, és milyen nagy szeretettel készítette-formálta – hogy a leg-
teljesebb módon tudja élete első harminc évének élményeit, az
útkeresés időszakában született vereseket, dalszövegeket átadni olva-
sóinak – hanem azért is, mert ebben a műben láthatom meg az embert,
ahogyan még nem ismertem, és ahogyan életét az Úr Isten formálta.
Sok szeretettel ajánlom e könyvet, hogy önök is jobban megismerhes-
sék édesapámat, nem csak úgy, mint gyülekezeti tagot, hanem úgy is,
mint író, költőt, Istent kereső és megtaláló embert!

Horváth Dániel Csaba

Azt találok meg

Elindulok,
Úgy, ahogy mondtad.
Nyílt tekintettel
az emberek közé.
S azt találok meg,
Aki majd rám lel,
Aki belát
foltos rongyaim mögé.

Egyenes gerinccel,
Szép, nyugodt léptekkel
járok majd
az emberek között.
Arcom kipingálom,
Lelkem nagyra tárom,
S várom, ki ismer rám
rossz sminkem mögött.

Mint álruhába bújt,
Vándorló királyfi,
betoppanok hirtelen
az emberek közé.
S azt találok meg,
Aki majd rám lel,
Aki belát
Foltos rongyaim mögé.

Horváth Csaba

2011. március 26-án férfi csendes napot tar- tottunk templomunkban.

Az alkalom házigazdája gyülekezetünk lelkipásztora
volt, aki a napi programok megszervezésében, ösz-
szehangolt lebonyolításában, imaszolgálatban,
énekülésben járt elől. Huszonötven gyűltünk össze,
hogy gondolatébresztő előadást hallgassunk meg,
majd beszélgessünk el együttesen és kisebb cso-
portokban is a nap témájáról: „Mitől férfi a férfi?”
Morva Ákos nagytszeteletű urat, aki a pilisi reformá-
tus gyülekezet életét pásztoralja, szinte azonnal
szívünkbe fogadtuk. A négygyermekes családapá
egy közel háromszáz lelket számláló gyülekezet lel-
késze. Hétről hétre mintegy nyolcvan gyűlnek
össze istentiszteleti alkalmon. A mindennapok egy-
házi teendői mellett családjával a közösségi sporto-
lás, a kultúra ápolása is fontos feladatuk.

Pál apostol Korinthusiakhoz írott első levelének fent
idézett verseit szem előtt tartva kutattuk az alapkérd-
ésre fellelhető válaszokat. Hogyan követhetők az
apostol intelmei a hétköznapokban...ha keresztyén
embernek valljuk magunkat? Az előadás és a cso-
portos beszélgetések után a templomkertben ültünk
terített asztalhoz. A finom, bőséges ebéd előkészít-
ését, felszolgálását nagyon szépen köszönjük asz-
szonytestvéreinknek! Elcsendesedéssel telt a
koradélután, amikor Pál apostol Efezusiakhoz írott

levelének kiválasztott versein elmélkedhettünk,
imádkozhattunk szabadon. (Efezus 5.25, 6.2-3-4.)
Kedves vendégek csatlakoztak hozzánk Komlósi
Péter esperes úr, és Faragó Tibor nagytszeteletű úr
személyében. Utolsó csoportbeszélgetésünkön már
ők is részt vettek. A Timótheushoz írott levél versei
alapján (Tim. 2.8 – 3.13) követtük nyomon a példa-
mutatás, a vezetésben való élenjárás jellemzőit.
Ehhez a témához szorosan csatlakozott esperes úr
napzáró áhítata, melyben férfiúi kiváltságunkról,
mint kötelesség- és felelősségvállalásról, az Úr Is-
ten dolgainak hűségese hordozásáról beszélt.

Imádkozás és áldás vétele után elbúcsúzkodtunk,
és úgy indultunk otthonainkba, hogy nem az előt-
tünk álló akadály lett kisebb, hanem a legyőzéséhez
kapott erő vált sokkal-sokkal nagyobbá. Áldás, Bé-
kesség!

Horváth Csaba

„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak,
legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben men-
jen végbe!” (Korinthus I. 16. 13-14.)

Beszámoló taksonyi testvéreinktől

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek, olyan ez mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsoltárok 133)

A fenti ige szavai hogyan válnak gyakorlattá a gyülekezetünkben? Hadd álljon itt ennek bemutatására egy kis beszámoló a taksonyi reformátusok életéből:

A legutóbbi Karácsonyi ünneplés az úgynevezett „gyerekkarácsonnyal” kezdődött, amelyen a hittanos gyerekek műsora megtöltötte a kis imaházat. Így kis helyen sokan ünnepelhettünk együtt ezen a csodás alkalmon.

Az ünnepek eltelte után sem lankadt a gyülekezeti élet. Január 17-23. között más felekezetekkel együtt töltekezhettünk Isten igéjéből, az Ökumenikus Imahét alatt. Majd az elmúlt évben elkezdett és rendszeressé vált alkalmon találkozhattunk újra:

Ifjúsági Zenés Istentiszteletek - ezek az alkalmak havonta egyszer kerülnek megrendezésre a taksonyi imaházban. Itt gyülekezetünk fiataljai végzik a dicsőítés szolgálatát, lelkesedésükkel és talentumaikkal új színt visznek közösségünk életébe. Minden alkalommal hoznak ismert és új énekeket, beszélnek az énekek valódi tartalmáról, ezzel buzdítva kicsiket és nagyokat a közös dicsőítésre. Ezt követi az igehirdetés egy adott témáról. Utána szeretetvendégségre kerül sor, ami alkalmat nyújt a kötetlen beszélgetésekre. Ezekre az istentiszteletekre hívunk és várunk mindenkit, aki szeretne családias közösségben énekelni, elmélyülni, beszélgetni.

Munkatársi Bibliaórák - minden hónap első szerdáján tartjuk. A munkatársi közösség igeolvasással és imádsággal egybekötve megbeszéli a gyülekezeti élet dolgait. A tervekről, szolgálatokról, alkalmakról a gyülekezet ügyes-bajos dolgairól esik szó ilyenkor. Ilyen keretek között készültünk például az adventi vásárra. Így született meg a gyülekezeti térszakértés ötlete, amely újabb alkalmakat hozott létre, ahol gyülekezetünk női és lelkes férfi tagjaival készülhetett el a „gyülekezeti száraztészta”. Ezeket a munkálatokat is szeretnénk a későbbiek folyamán újra és újra megismételni. Továbbá a munkatársi bibliaóra legfrissebb témája a jótékonyági koncert, amelyet szintén közösen tervezünk. Jó így tenni a közösségünkért és munkálkodni, mert ezáltal otthonosabban érezzük magunkat gyülekezetünkben. Ezek is nyitott alkalmak, minden kedves érdeklődőt várunk, aki szeretne bekapcsolódni.

A közelgő virágvasárnapot ismét a hittanos gyerekek mindig üdítő műsora nyitja. Különösen jó érzés

ilyenkor a közösségünk felnövekvő nemzedékével együtt részt venni az istentiszteleten. Reménység szerint Nagypénteken a Fiala Felnőttek Bibliaköre szolgál, ami mind a gyülekezet, mind pedig a szolgáló csoport számára újdonság lesz.

A fenti programok mellett azonban a személyes kapcsolatok építése is fontos a gyülekezetünk közösségében. Ezért a lekipásztor és egy-egy gyülekezeti tag végiglátogatnak minden református családot, hívogatva őket az alkalmainkra, ahol nem csak egymással találkozhatnak az emberek, hanem azzal a feltámadott Krisztussal, aki azért jött, hogy megkeresse, és megtartsa az elveszetteket.

A kedves olvasókat Ézsaiás szavaival hívogatjuk gyülekezetünk alkalmaira:

„Jöjjetek, menjünk föl az Úr hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útaira, hogy az Ő ösvényein járjunk.” (Ézsaiás 2, 3)

Stefán Tímea

Juhász Gyula: Húsvétra

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmuláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitérom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekeljek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

Házasságkötésük 50. évfordulójára készülnek Dobos Józsi bácsi és felesége Marika néni

„Uram, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni.” Zsoltárok 40.6.

Othonuk, ahol nagy szeretettel fogadnak vendéglátóim, Dunaharaszti alsófalun a Magyar utcában áll. A gyerekek ugyan már kirepültek a családi fészkekből – így mindennapjaikat az Úr Isten oltalmában kettesekben élnek – a ház mégis időről-időre benépesül, ha ünnepi alkalmakkor együtt van a nagy család.

Eredetileg kérdésekre adott feleletek formájában szerettem volna riportot készíteni a házaspárral, ám olyan fesztelenül és boldogan folyt beszélgetésünk, hogy végül a jegyzeteimből készített beszámolót tárom lapunk olvasóközönsége elé.

1961-ben, Katalin-napkor kötötték össze életüket Kunszentmiklóson, a református templomban. Két év jegyben-járás után álltak meg az Úr asztala előtt és mondták ki a mindhalálig tartó „igen”-t. Szeretett lelkipásztoruk, Varga Tamás Nagytiszteletű Úr tisztán csengő hangja, mellyel a fogadalomtétel szövegét előmondta, a mai napig élön zeng Józsi bácsi és Marika néni szívében, hiszen mindvégig ez a gyönyörű hitvallás tartotta meg Őket.

- Panaszkodásra mindig lenne ok, kisebb-nagyobb viharok mindenütt adódnak, ám mindezek semmiségek ahhoz az ajándékhoz képest, amit az Úr Isten adott nekünk, és amit mindmáig folyamatosan megtapasztalhatunk. – fogalmazták meg együtt ötven év titkát.

Nagy titkok megoldásához azonban apró részletek feltárásával vezet az út. Próbáltam hát felderíteni, hogyan is teltek ezek az évek? Honnan indultak, hogyan kerültek egy „sínparra”, milyen volt a közös „utazás”?

Első érdekességként megemlítték, hogy ugyan mindketten kunszentmiklósiak, sőt nagyon közel laktak egymáshoz, mégis csak már mint Budapestre munkába-iskolába járók ismerték meg egymást. Józsi bácsi a Belkereskedelmi Szállítási Vállalat sofőrje volt, Marika néni gyors- és gépirást tanult, majd a szövőgyárban kezdett dolgozni.

De milyen családi környezetből is indultak el? Józsi bácsiék ötven voltak testvérek, négy fiú és egy lány. Egyszerű, munkát szerető, az Istenben és az emberi tisztességben hívő családban nőtt fel, tanulta ki a gépkocsivezetést, ami mellett mindvégig kitarzott, ugyan vérnyomásproblémája miatt nyugállományba vonulása előtt néhány évet már a forgalmi irodán dolgozott. Közel 3 millió kilométert vezetett balesetmentesen, sok-sok kitüntetés, elismerés jelzi hűségének megbecsülését. Önkéntes mentési szolgálatára, melyet húsz társával végzett az utakon, a mai napig szívesen emlékszik vissza. Marika néniék nyolcan voltak testvérek, három fiú és öt lány. Édesapja a vasútnál dolgozott, ami akkoriban társadalmi rangot jelentett, édesanyja pedig a református püspökségen volt szolgáló. Mint magáról mondja, érdeklődő fiatal volt, így vonzotta a gép- és gyorsírás, majd a szövés tudománya, a szabás-varrás, a nyomdászat, az irodai munka. Amint egymáshoz való

kötődésük erősödött, úgy kezdték közösen tervezgetni a jövőt. Így történt, hogy a jegyesség éveiben Dunaharaszti kis házikót vásároltak, ahová házasságkötésük másnapján beköltöztek, és azóta itt élnek. A gyerekek születésével bővítették, szépítették a családi fészket, mely nyugdíjas éveikben biztos menedékük. Mindig is ragaszkodtak a teremtett világ sokféleségéhez, mindahhoz, amivel az Úr Isten ajándékozta meg őket. Ma is szép kertet, virágokat gondoznak, nagy termőföldet művelnek. Az udvarban kutya szaladgál, a kertekben tyúkok kapirgálnak.

A természet szeretetére nevelték gyermekeiket is, akikről így beszélnek:

Ildikó 1962-ben született. Nagyon érdekelte a tanulás, az olvasás, a néphagyományok. A Hunyadiban járt általános iskolába, majd a Baktay Gimnáziumból került főiskolára. Magyar-népművelés szakon tanári diplomát szerzett. Családjával a fővárosban él. Két lánygyermek közül a nagy már diplomázott, a kicsi pedig főiskolára jár.

József 1966-ban született. Mozgékony gyerek lévén a tanulás kevésbé érdekelte, (szívesebben kergette a focilabdát) mint nővérét, mégis jeles tanuló volt. Éles eszével a kereskedelemben találta meg útját, vállalkozása sikeres. Három gyermek édesapja. Családjával Vecsésen élnek. A nagyobb fiú főiskolás, öccse szakközépbe, a kislány még általános iskolába jár.

A hitéletéről, az egyházban betöltött szolgálatokról elmondják, hogy miután összeházasodtak és Haraszti-ra kerültek, mindjárt jelentkeztek az akkori lelkipásztornál, Nagykároly Balázs Nagytiszteletű Úrnál. Azóta is hűséges tagjai református gyülekezetünknek, és a különböző szolgálatokban Istentől kapott képességeik szerint részt is vállalnak. 1990 óta a Faragó Tibor nagytiszteletű úr által elindított házi Istentiszteleteknek is otthont adnak. Marika néni jeles egyházi alkalmakkor a szeretetvendégségek szervezésében és az asztalra való elkészítésében mindig készségesen tevékenykedik, alsófalun az egyházfenntartói járulékot is összegyűjti idős, nehezebben mozgó testvéreinktől. Józsi bácsi tudására, tapasztalására a templom körüli külső munkák végzésénél mindig lehetett számítani. Erejéhez mérten mind máig segíti a gyülekezet életét. Mindketten rendszeres támaszai voltak Tibi bácsinak, majd az utóbbi években Faragó Csaba Nagytiszteletű Úrnak a temetési alkalmakon, ahol az éneklés szolgálatában álltak helyt.

(folytatás a 6. oldalon)

A költészet napjára készülve...

A Szólószem - Turek Miklós versszínházi előadás Petőfi Sándorról

2011. április 10-e este különleges élményt tartogat a templomunkba látogatók számára: **Turek Miklós** színművész hozza el személyesen Petőfit közénk - nem pusztán szavalatával, hanem egyenesen meg-elevenítve zseniális tehetségű költőnk szavait.

Turek Miklós, a Színház- és Filmművészeti Egyetem elvégzése után számos színházban jeles művészekkel kiváló szerepeket játszott. Valódi hivatásának azonban a magyar költészetnek a közönséggel történő újra-felfedeztetését tartja. Így született meg a versszínház, amely a költészet és a színművészet ötvözete. Nem azonos a pódium előadásokkal, sokkal hatásosabb annál. Műsorait saját maga szerkeszti, rendezi, amelyeket hazánkban és külföldön egyaránt nagy sikerrel mutat be. Művészetével 2006-ban „Budapest Legjobb Férfi Előadója” díjat nyert. Petőfiről szóló **A Szólószem** című versszínházáról így vall:

„Egy olyan filozófiai magasságokban, mélységekben gondolkodó fiatalember portréját szerettem volna megrajzolni az előadásban, aki költészetével megváltoztatta az egész magyar irodalmat, sőt kultúrát. Aki 27 esztendő pályafutása alatt több életnyi gondolatot vetett papírra és életvitelébe is jónéhány emberi életet sűrített, a katonáskodástól, a színészetten át a költő létig és szabadságharcosig.

Lángoló költészetében soha nem az uralkodó osztály ízlését szolgálta ki, hanem a szegényebbek életét szerette volna könnyebbé tenni. Szerelme mindig lángolt, hol egy kisleányért, hol a hazáért, de soha nem lankadt. Hazáját rendületlenül szerette és e szeretetből adódóan sokat bírálta tehetetlenségéért. Eközben Shakespeare-t fordított és Hamlet nagy kérdésével, a "Lenni vagy nem lenni"-vel állította párhuzamba saját életének legnagyobb kérdését: "Használ-e a világnak, aki érte föláldozá magát?"

Az előadás egy kísérlet, és talán egy meglepően időszerű próbálkozás Petőfi örökké aktuális szavainak újjáélesztésére.”

Mindenkit szeretettel várunk! Az ifjabbakat azért, hogy jobban, mélyebben megismerjék és megértsék, az idősebbeket azért, hogy felelevenítsék, hogy ki volt és ki számunkra Petőfi Sándor!

Az előadás időpontja: 2011. április 10. (vasárnap) 18 óra

A belépés díjtalan!

<http://www.turekmiklos.hu/>

(folytatás az 5. oldalról)

„Vezess, Jézusunk, S véled indulunk...” – volt biztatásuk az első közös lépések megtételekor ötven éve, és ma is a 434. dicséret szavaira figyelnek: „Kísérd lépteink Élünk végéig...”

A beszélgetésre készülve azt terveztem, hogy mindenképpen megkérdezem, milyen útravalót, milyen üzenetet, milyen stafétát adnának át a következő nemzedéknek?...

Ez a csodálatosan gazdag, Istentől megáldott élet, melyet élém és mindannyiunk elé tártak, azt gondolom, felelet mindenre. Mielőtt elbúcsúznánk, vendéglátóim szíves invitálására megköstölöm én is a József-napi süteményeket, melyeket Marika néni készített.

S ahogy a számban a finom, krémes ízeket, úgy fülemben-szívemben Marika néni bölcs szavait hozom magammal: „Este ne aludjon el senki úgy, hogy nem imádkozott! Nem csak magáért és a

családjáért, de embertársaiért, még ellenségeiért is, mert harag nem lehet szívünkben a nap végén.” Ülünk meghitt csendben, hálásan és boldogan. Aztán Marika néni megismétli: „Este ne aludjon el senki úgy, hogy nem imádkozott!”. Józsi bácsi szótlanul bólogat.

Életükre az Úristen áldását, jó egészséget kívánunk!

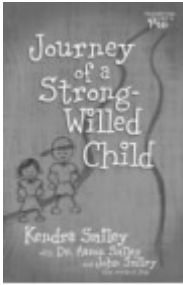
Horváth Csaba

"Aki szeretetben él, nem büszke, nem akar másokon uralkodni, nem halljátok soha, hogy hibáztatna, vagy gúnyolna másokat. Nem kutat mások szándékai felől, nem hiszi azt, hogy ő jobban cselekszik, mint mások, és soha nem tartja többre magát embertársainál. Aki szeret, az amennyire csak lehet, elkerüli, hogy fájdalmat okozzon.”(V.Szt.János)

Kendra Smiley

Gyerekek és a hazudozás – Elkerülhető vagy elkerülhetetlen?

Általában véve a szülők nem szeretik, ha a gyermekük hazudik. De vizsgáljuk meg, miért is hazudnak a gyerekek, és hogy lehet rávenni őket, hogy igazat mondjanak.

Különbséget kell tennünk, ha egy ovis, vagy ha egy kamasz állít valótlan. Mi készíti őket erre?

- Az ovisoknak igen élénk a fantáziája. Történeteket, eseményeket találnak ki, amiknek semmi köze a valósághoz.

- Az alsó tagozatos korú gyerekek gyakran azért füllenének, hogy a szüleik, vagy más felnőttek kedvében járjanak. Nem mondanak igazat, mert úgy vélik, a szülő ezt szeretné hallani. Például: „Dolgozatot írtunk helyesírásból, és nekem lett a legjobb”, ami persze nem igaz, de dicséretet lehet kapni érte.

- A kamaszok általában azért hazudnak, hogy megoldjanak egy problémát. Például, amikor nem érnek este időben haza, azt mondják, hogy nem jött a busz, vagy valami ehhez hasonló hihető dolgot.

Előfordulhat-e, hogy a szülők tudatosan, vagy tudat alatt hazugságra kényszerítik a gyerekeket?

- Az a szülő, aki állandóan maximális pontszámot vár a helyesírási dolgozatban, irreális elvárásokat támaszt a gyermekével szemben.

- Időnként a szülők –bár tudják a választ – próbára teszik a gyereket, hogy hazudik-e. Tegyük föl, a matek dolgozat ott maradt a konyhaasztalon, anya ennek ellenére megkérdezi a gyerektől, hogy hányas lett.

- Helytelen dolog megígérni a gyerekeknek, hogy nem kap büntetést, ha megmondja az igazat, aztán végül megbünteti. Itt lényegében a szülő hazudik.

- A kimondott szónak súlya van. Semmiképpen ne állítsunk valótlan, vagy csúrrjuk-csavarjuk a történetet saját magunk igazolására. Legyünk példaképek igazmondásban.

Hogyan tud a szülő építő módon reagálni, amikor tudja, a gyereke hazudott?

- Óvodás korban elismerhetjük a gyerek kreativitását és fantáziáját. Ha ezt így nevezzük, akkor nem lesz zűrzavar a valóság és a kitaláció között.

- Iskolás- és kamaszkorban fontos, hogy biztosak legyünk benne (ne csak feltételezzük), hogy a gyermekünk valótlan állított. Cselekedjünk a tények alapján.

- Amikor biztosak vagyunk abban, hogy a gyermekünk azért hazudott, hogy olyan választ adhasson, amelyet szerinte mi várunk, akkor egyszerűen csak tudassuk vele, hogy azt szeretnénk, ha őszinte lenne velünk. Mondjuk el neki, hogy mindenki követ el hibákat, és legközelebb azt szeretnénk, ha az eseményeket pontosan mesélné el, függetlenül attól, hogy mi az.

- Ha a gyermekünk azért hazudott, hogy megoldjon egy problémát, ez sajátos módja lehet a probléma figyelmen kívül hagyásának. Tudassuk vele, hogy tudunk a hazugságról, és hogy szeretnénk segíteni megoldást találni a problémára. Gondolkodjunk együtt a megoldási lehetőségekről, de ne oldjuk meg a gyerek helyett a problémát: Ez az ő feladata, ezt fogja tudni alkalmazni.

- Isten ígéje egyértelműen szól a hazugságról. A 3 Mózes 19:11-ben ezt olvashatjuk: „Ne lopjatok, ne hazudjatok, és senki se csalja meg a honfitársát.” A Kolossé 3:9-ben pedig: „Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt.”

- A hazudozás szokássá válhat, és megbélyegezhetik vele gyermekünket. Mihelyst felismerjük, hogy a probléma időszerű, kezeljük szeretettel, és hordozzuk imádságban.

Fordította: Gutiné Matos Beáta

Kedves testvérek!

Minden hónap utolsó vasárnapján családi istentiszteletet tartunk gyülekezetünkben.

Ezen a vasárnapon a gyerekeinket az istentisztelet keretében röviden tanítjuk egy-egy alapvető igazságra, a gyerekek énekelnek, majd köszöntjük a gyülekezetben mindazokat, akik az aktuális hónapban ünnepelik a születésnapjukat. Az istentiszteleten, mint gyülekezet adunk hálát, és megköszönjük, hogy az Úr Isten élteti az ünnepeket. Szeretettel várjuk a születésnaposokat és a nem születésnaposokat egyaránt!

REFORMÁTUS ÉNEKEK X. MŰVÉSZETEK PALOTÁJA 2011. JÚNIUS 25.

2011. június 25-én a MŰVÉSZETEK PALOTÁJA Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében kerül megrendezésre a soron következő, Református énekek X. hangversenyt, amelyre jegyek már kaphatók.

„A Református Énekek hangversenyt - amely a Kárpát-medencei reformátusok legnagyobb zenei ünnepe - 2002 óta azzal a céllal rendezzük meg minden évben, hogy ott a reformátusok használatára kiadott énekeskönyv zsolttáraiból és énekeiből koncertfelvétel készüljön professzionális előadók tolmácsolásában, amely új CD és DVD kiadását teszi lehetővé. A ma már 370 főt számláló Kárpát-medencei Egyesített Református Kórust, kitűnő karnagyokat, szólistákat, kamarakórust és világhírű orgonistákat felvonultató koncertet hazai protestáns testvéreinken kívül egyre több „világi zenekedvelő” és külföldi vendég látogatja. A hangversenyen a közönség több alkalommal együtt énekel a kórossal, így mindösszesen 1700 ember énekl a Zengő Igét.” - Böszörményi Gergely - kiadó, koncertigazgató

1900 Ft - II. emelet középerkély, II. emelet oldalerkély és II. emelet pódiumerkély

2600 Ft - I. emelet középerkély, I. emelet oldalerkély és I. emelet pódiumerkély

2900 Ft - földszint második fele (14-25. sor)

3900 Ft - földszint első fele (1-13. sor)

Tisztelettel értesítjük olvasóinkat, hogy jegyek megrendelhetők Váczi Gábor testvérünknel.

* * * * *

Többszereplős nyári gyülekezeti tábor

A járszárokszállási kempinget mostanra már kinőttük. Az új helyszín a **Református Egyház Berekfüdői Konferencia Központja** lesz. Itt sokkal komfortosabb körülmények között, három épületben, zuhanyzós vagy fürdőszobás szobákban, összesen 140 fő elhelyezésére van lehetőség.

Az egész létesítményt lefoglaltuk. A foglalási feltételek sokkal szigorúbbak, így fontos lenne, hogy lehetőleg a 140 fős létszámot megközelítsük.

Időpont: **2011. július 04 – 08. hétfőtől péntekig**

A részvételi díjak az alábbiak szerint alakulnak: felnőtt 24 400 Ft (IFA – t tartalmazza); ifis (14 éves kortól a tanulók) 16 800 Ft; gyermek (2 éves

kortól) 13 600 Ft. Az összeg a szállás és teljes ellátás költségét tartalmazza. Ebben az évben is pályázunk az önkormányzatnál, így a nagycsaládosoknak és az egyéb okból rászorulóknak tudunk támogatást adni.

A konferencia központ honlapja: <http://berekfurdo.parokia.net>

Jelentkezni Vörös Péternél vagy Tóth Károly gondnok úrnál lehet 3000 Ft/fő előleg befizetésével április végéig.

GYÜLEKEZETI NAPTÁR

ÁPRILIS

17.	8.00	Virágvasárnapi istentisztelet, igehirdető Nt. Végh Tamás – Dharaszti
	8.30	Virágvasárnapi istentisztelet – Taksony
	10.00	Virágvasárnapi istentisztelet, igehirdető Nt. Végh Tamás – Dharaszti
20.	18.00	Bűnbánati istentisztelet – Taksony
21.	18.00	Bűnbánati istentisztelet – Dunaharaszti
22.	10.00	Nagypénteki úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
	19.00	Nagypénteki passiójáték – Taksony
23.	18.00	Bűnbánati istentisztelet passiójátékkal – Taksony
24.	7.00	Temetői áhítat
	8.00	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
	8.30	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Taksony
	10.00	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
25.	10.00	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
	17.00	Húsvéti evangéliumi színdarab – Taksony
30.	18.00	Anyáknapi istentisztelet – Taksony

MÁJUS

1.	8.00	Úrvacsorás istentisztelet – Dharaszti
	8.30	Istentisztelet – Taksony
	10.00	Anyák napja – Dunaharaszti

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Faragó Tibor ny lelkész, Horváth Dániel Csaba, Horváth Csaba, Sági Zsolt lelkész, Stefán Timea, Szabó Árpád lelkész – Tördelés, grafika: Csáky István
e-mail: szerkesztoseg@dunaharasztireformatus.hu